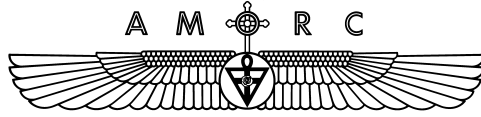

MANIFESTI

Christian Rosenkreutz
Uudet Kyymiset Häät
1616 - 2016

Cosmica lex successit !

Antiquus Mysticusque Ordo Rosae Crucis

MANIFESTI

1616 - 2016
Christian Rosenkreutz
Uudet Kyymiset Häät

Ensimmäinen painos: tammikuu 2016

Kaikki oikeudet pidätetään.

MANIFESTI

Tämän manifestin laatijana haluaisin esitellä itseni, ennen kuin alat lukea tätä. Menneisyudessa minut tunnettiin Ruusuristin Veljeskunnan myyttisenä perustajana ja nimellä Christian Rosenkreutz. Tämän salaisen Veljeskunnan on esoterismin historia päivittänyt 1600-luvun alkuun, mutta perinteeltään se on tätä paljon vanhempi ulottuen muinaisen Egyptin mysteerikouluihin.

Vuonna 1614 ilmestyneessä Fama Fraternitatis -julkaisussa selitettiin yksityiskohtaisesti, kuinka ja miksi sen jälkeen kun olin kautta maailman etsinyt tuon ajan oppineimpia henkilöitä, perustin Ruusuristin Veljeskunnan. Alun perin se koostui muutamista hermetisistä, alkemiasta ja Kabbalasta kiinnostuneista henkilöistä ja vähitellen Veljeskunta laajeni ja sen toiminta on jatkunut tähän päivään saakka. Veljeskunnan perustajana olen seurannut sen kohtaloa, aika ajoin henkiseltä tasolta käsin ja aika ajoin tänne alas inkarnoituneena.

Toinen manifesti Confessio Fraternitatis julkaistiin seuraavana vuonna, 1615. Yksityiskohtiin menemättä se on laajempi muoto Famasta täydentäen sitä ja siinä selitetään Ruusuristin Veljeskunnan sääntöjä ja toimintaa, niin kuin olin ne säätänyt. Asioita on myös esitetty teoksessa Liber Mundi (Maailman Kirja), jossa kerrotaan alkemian todellisesta tarkoituksesta ja käsitellään ruusuristiläistä ihmiskunnan henkistä uudistumista koskevaa tietoa.

Kolmas, vuonna 1616 julkaistu manifesti lisättiin kahteen edelliseen. Se on kuitenkin tyyliltään erilainen ja kertoo unesta, jonka näin ollessani perustamassa Ruusuristin Veljeskuntaa. Näin tuolloin unen seitsemän päivää kestävästä initiaatiomatkasta, jonka lopuksi minut oli kutsuttu Kuninkaan ja Kuningattaren salaperäisessä linnassa pidettäviin häihin. Tätä vertauskuvallista unta, johon liittyi alkemistisia viittauksia, on tulkittu monin tavoin, joista jotkut ovat olleet kaunopuheisia ja inspiroivia, toiset vuorostaan kaukaa haettuja ja jopa absurdeja.

Nykyisessä elämässäni synnyin 13. joulukuuta 1982 Pariisissa, valon kaupungissa, jossa vuonna 1623 ruusuristiläiset tulivat julkisuuteen laittamalla ilmoituksia katujen varteen. Eräässä heidän posterissaan oli kirjoitettu näin:

”Me, Rose-Croix'n Korkeimman Kollegion virkailijat, teemme tiettäväksi näkyvän ja näkymättömän oleskelumme tässä kaupungissa Kaikkein Korkeimman armosta, jota kohti oikeamielisten sydämet kääntyvät. Me neuvomme ja opetamme lähimmäisiämme ilman kirjoja tai muita apuvälineitä puhumaan kaikenlaisilla kielillä maissa, missä haluamme olla auttaaksemme lähimmäisemme pois kuoleman erheestä.”

”Hän, joka haluaa nähdä meidät ainoastaan uteliaisuudesta, ei koskaan pääse yhteyteen kanssamme. Jos hänen halunsa kuitenkin vakavasti ajaa häntä liittymään veljeskuntaamme, me, jotka olemme aikeiden tuomareita, näytämme hänelle lupauksiemme todenmukaisuuden kuitenkin niin, että emme tee tiettäväksi tässä kaupungissa kokouspaikkamme sijaintia, koska etsijän todelliseen haluun liittyvät ajatukset johtavat meidät hänen luokseen ja hänet meidän luoksemme.”

Koska itse toivon pysyväni nimettömänä, en aio kertoa, missä elän, mitä teen tai mitään muutakaan joka johtaisi sinut luokseni. Veljieni ja minun itseni jo kauan sitten asettamiemme sääntöjen mukaan pysyn myös nyt ”näkymättömänä”. Voimme ehkä tavata jonain päivänä, mutta tuolloin minä lähestyn sinua. Kuitenkin toivon sinun tietävän, että rakkauteni Ruusuristia kohtaan on ehdotonta ja se on ja pysyy henkisenä polkunani, aina viimeiseen ja lopulliseen Universaaliin Sieluun liittymiseeni saakka.

Voit olla varma, etten olisi koskaan ryhtynyt kirjoittamaan näitä rivejä, jos en olisi tuntenut todellista painavaa tarvetta tehdä sitä sen jälkeen kun kevään ensimmäisenä yönä, 20. maaliskuuta 2015 näin unen, jonka sisältö ja luonne kannustivat kirjoittamaan siitä. Voit olla tuomarini; olin mennyt vuoteeseen meditoituani ensin myönteiseltä tuntunutta päivää ja vaivuin syvään uneen. Ollessani syvässä unessa

näin itseni noin 3 metriä korkeassa ja joitakin senttimetrejä paksussa lasimunassa, joka oli erittäin kaunis ja täysin läpinäkyvä, symmetrinen ja tasainen. Seisoin sen keskellä ikään kuin levitoiden ja tunsin oloni erityisen hyväksi.

Kun hämmästykseni oli helpottunut, tarkastelin munaa lähemmin ja havaitsin kaiverrettuna korkealle lasiin ja tasaisesti sen ulkokuorelle suolan, elohopean ja rikin symbolit: $\ominus \text{♀} \triangleleft$. Ne oli järjestetty siten, että ne voitiin yhdistää kuvitteellisen kolmion muotoon.

Puolessa välin munan seinämän ulkopuolelta tunnistin maan, ilman, veden ja tulen symbolit: $\nabla \triangle \nabla \triangle$. Ne oli järjestetty näkyttömän neliön muotoon.

Munan ulkopuolella, sen alaosassa näin heprean kirjaimet aleph, mem ja shin: $\aleph \ mem \ \aleph$. Nekin voitiin järjestää kuvitteellisen kolmion muotoon.

Huomasin vielä, että munan yläosan huipussa, kuin kruununna, oli kuva Auringosta ja pohjan kaarella oli Kuun kuva.

Munan yläosasta alas pohjan suuntaan vasemmalla puolellani voin lukea sanat *Ad Rosam per Crucem*, ja oikealta puolelta pohjasta yläosaan saakka sanat *Ad Crucem per Rosam*. Tämä on kaikille ruusuristiläisille tuttu esoteerinen kaava, josta minun tässä tulee vaieta...

Ensimmäinen vaihe

Lunae auspiciis...

Yhtäkkiä muna alkoi hitaasti nousta pystysuoraan ylöspäin, jonka jälkeen se rauhallisesti pysähtyi. En pysty sanomaan kuinka kauan tämä nousu kesti, mutta tunsin siirtyväni toiseen ulottuvuuteen. Tämä tunne tuntui vakuuttavalta ja katsellessani ympärilleni avaruudessa, huomasin Maan. Se pyöri hitaasti ja sitä ympäröi hyvin loistava aura. Nähdessäni tämän äärimmäisen kauniin näyn ymmärsin paremmin, miksi Maata nimitetään ”siniseksi planeetaksi” ja miksi astronautit ovat siinä määrin hämmentyneitä nähdessään Maan avaruusalukseltaan tai avaruusasemiltaan etteivät he voi epäillä Jumalan olemassaoloa. Ollessani miettimässä tätä kuulin lempeän äänen, joka puhui minulle avaruudesta:

”Katso Kuun suurta työtä: ihmisrotu josta olet osa, on liittynyt Luontoon ja elää täydessä harmoniassa sen kanssa. Ihmisolennot ovat viimeinkin ymmärtäneet, että planeetta jolla heillä on etuoikeus elää, on heidän äitinsä ja että eläimet, joita he rakastavat hellästi ja kunnioittavasti ovat heidän veljiään ja sisariaan; ja mikä vielä parempaa, he tietävät että kaikki maan päällä elävät olennot ovat Universaalisen Sielun ilmaisuvälineitä ja että jokainen, omalla tavallaan ja omalla tasollaan, ottaa osaa Kosmiseen Evoluutioon.”

Koettaessani nähdä mistä ääni oli tulossa, katsoessani sen suuntaan havaitsin lähellä itseäni hopeanvärisen eteerisen hahmon. Tämän näyn kiehtomana ja jähmettämänä pohdin, mitä minun tulisi tehdä päästäkseni yhteyteen tämän näkemäni idyllisen kuvan kanssa, kun muna, jossa olin ikään kuin levitoiden, nousi jälleen ylöspäin.

... Cosmica lex successit !

Toinen vaihe

Martis auspiciis...

Taas kerran, en osaa sanoa kuinka pitkän ajan jälkeen, muna pysähtyi. Edessäni oleva näky oli sekä kiinnostava että inspiroiva, sillä edessäni näin vielä kattavamman näkymän Maasta. Tarkastellessani sitä kiinteästi näin edessäni toisen hahmon joka oli hyvin säteilevän punainen. Katsoen minua lempeästi ja intensiivisesti se sanoi:

”Katso Marsin suurta työtä; kautta maailman talouselämä kukoistaa ja antaa kaikille ihmisille hyvää oloa niin että yhteiskunta on rauhallinen ja harmoninen; Perustuen yhdelle valuutalle se myös edistää eri maiden välistä kaupankäyntiä ja auttaa niitä tulemaan toisiaan vastaan; ei ole enää puutetta tai köyhyyttä, sillä ihmisillä on kaikkea mitä he tarvitsevat ollakseen onnellisia ja elääkseen kohtuullisissa olosuhteissa materiaalisella tasolla.”

Kun olin katsomassa Maata ja kuunnelleessani henkisen olennon puhetta minulle, huomasin, että munan lasinen kuori alkoi punertua, mikä ei kuitenkaan vaikuttanut väreihin niin että pystyin näkemään sen läpi. Havaitsin vielä, että kuoren alkuperäinen vahvuus oli ohentunut jokin verran, mutta se ei kuitenkaan vaivannut minua. Tunsin oloni erinomaiseksi ja hyvin kevyeksi.

... Cosmica lex successit !

Kolmas vaihe

Mercurii auspiciis...

Kun muna pysähtyi kolmannen kerran, niin näköala joka minulle esittäytyi tästä 'kosmisesta kerroksesta' sen ylevän ja samanveroisen kauneuden lisäksi, toi minulle tunteen kiihkeästä maailmasta, joka oli kaikesta huolimatta rauhallinen. Minulla oli niin sanoakseni tunne järjestäytyneestä epäjärjestyksestä. Eteerinen oranssilta välkkyvä hahmo ilmestyi minulle puhuen seuraavaan tapaan:

”Katso Merkuriuksen Suurta Työtä; Maapallolla elävät miehet ja naiset toimivat maailmankansalaisten tavoin kaiken ollessa positiivista ja tämä myönteisyys on peräisin heidän keskinäisistä suhteistaan; yhteistyöstä, huolehtimisesta, yksimielisyydestä, yhteisyydestä... On olemassa Maailman Hallitus, joka ei millään tavalla korvaa kansallisia hallituksia, mutta se turvaa niiden riippumattomuuden ja edistää niiden välistä keskustelua. Pitkään kritisoitu ja pelätty globalisaatio on nyt saamassa aikaan sopua, keskinäistä ymmärrystä ja kaikille ihmisille sosiaalista kehittymistä.”

Uneni tässä vaiheessa tunsin varmasti, että tämä erikoinen nousun suunta oli jatkumassa ja se valaisisi sieluani ylevillä näyillä, mutta en tiennyt mihin se oli saattava minut. Siksi lähestyin seuraavaa vaihetta luottamuksella ja rohkeasti siirtäen katseeni Maapallolta tietämättä kuitenkin oliko se todellinen vai ei.

... Cosmica lex successit !

Neljäs vaihe

Jovis auspiciis...

4

Ennen kuin aloin nousta jälleen ylöspäin, muna, jonka väri oli alkanut punertua ja sen kuori yhä enemmän ohentua, kääntyi ylösalaisin, jolloin munan yläosasta tuli alaosa ja päinvastoin. Omituista ja täysin ihmeellistä tämä ei vaikuttanut kehooni millään tavalla. Pysyin samassa asennossa ja seisoin pystyssä levitoiden.

Minusta tuntui, että tämä nousuvaiheeni kesti paljon lyhyemmän ajan kuin aiemmat, ikään kuin minut olisi kaukosiirretty pikemminkin kuin kuljetettu. Samaan aikaan näköalani laajentui ja Maa avautui minulle laajemmassa perspektiivissä ja paljon kauempaa olevana. Sanat eivät voi kuvata mitä sieluni silloin havaitsi. Kuten aiemminkin, eteerinen olento ilmeni minulle. Sinertävä väri levisi melkein astraalisinisenä kaikkialle ympärilläni. Olento puhui näin:

”Näe Jupiterin suuri työ: kaikkia maita ja maailmaa kokonaisuudessaan hallitaan viisaudella, niin että ihmissuhteet perustuvat keskinäiselle luottamukselle ja kunnioitukselle. Aika jolloin politiikka oli puolueellista ja kapea-alaista on kauan sitten mennyt ohi. Kuten voit nähdä, se on erottamaton osa filosofiaa ja sen ainoa tarkoitus on vastata täydellisesti laillisiin tarpeisiin ja kaikkien ihmisten toiveisiin, erottelematta.”

... *Cosmica lex successit !*

Viides vaihe

Veneriis auspiciis...

Aiempi tunne teleportaatiosta toistui matkalla seuraavaan pysähdykseen. Munan kuori ohentui entisestään siinä määrin, että tuli tunne siitä, että lasi oli ohentumassa kristalliksi. Sen punertava väri ilmeni yhä selkeämmin, mutta siitä huolimatta voin nähdä ulos, tosiasiasa aiempaa selkeämmin.

Yhtäkkiä mieleeni tuli hetki, jolloin minulla ”Kyymisten häiden” viidentenä päivänä oli kunnia ja etuoikeus katsella Venusta syvässä unessa laajassa pylvässängyssä. Kun huomasin eteerisen olennon tulevan luokseni, ymmärsin, miksi tämä näky tuli minulle: Ollessani siellä sen smaragdinvihreät säteet saivat minut ajattelemaan Pohjoisen ja Etelän valoja, Maapallon napojen revontulia, jotka luovat tietyn hehkun niille. Katsoen minua olento sanoi:

”Katso Venuksen Suurta Työtä; Rauha vallitsee viimeinkin tällä planeetalla, mikä antoi sinulle syntymän kauan aikaa sitten. Aseiden käyttö on kielletty kaikissa maissa. Pelkkä ajatus sodasta sairastuttaa ihmiset ja heidän hallituksensa että hallittavansa. Ihmisen ja kansojen välinen toveruus ei enää ole haavetta eikä ihannetta; sillä jokainen ihminen vaalii sitä itsessään ja se ilmenee heidän jokapäiväisessä elämässään. Ihmiskunta elää viimeinkin Universaalin Rakkauden rytmissä.”

... Cosmica lex successit !

Kuudes vaihe

Saturni auspiciis...

Olisin toivonut saavani viipyä tällä kontemplaation tasolla pidempään, mutta muna alkoi nousta taas ylöspäin. Sillä oli jonkinlainen tahto tai siitä lähtevä aistimani tarkoituksellisuus, mutta jota en tosiasiasa ymmärtänyt. Munan pintalasi oli ohentunut siinä määrin, että olisin voinut vaikka pistää sormeni sen läpi, mutta en uskaltanut tehdä särkymisen pelossa. Tosiasiasa koetin arvailla, mikä tällä kertaa tulee ilahduttamaan sydäntäni, mieltäni ja sieluani.

Kun muna pysähtyi, tunsin syvää kunnioitusta nähdessäni niin paljon kauneutta ja puhtautta. Mitä enemmän katselin Maata, sitä enemmän tunsin yhteyttä sen ja ihmiskunnan kanssa. Taas kerran eterinen olento tuli luokseni. Siitä säteilevä violetti sävy teki kaiken ilmapaksi ja aineettomaksi. Olento sanoi minulle:

”Katso Saturnuksen Suurta Työtä: Tiede toimii aidon ihmisyiden kiinnostuksen alaisuudessa kunnioittaen Luontoa. Se on keskittynyt toimimaan yksinomaan kaikkien inhimillisten olentojen hyväksi, parantaen heidän elinolosuhteitaan ja lisäten heidän ymmärrystään tai tarkemmin sanoen heidän tietoaan. Toisin sanoen Tieteestä on tullut perin pohjin inhimillistä ja sitä ohjataan aidosti kaikkien onneksi.”

... *Cosmica lex successit !*

Seitsemäs vaihe

Solis auspiciis...

Aiemman kokemukseni pohjalta tiesin että mystinen uni, jota olin uneksimassa, yleensä paljastuu eräänlaiseksi tapahtumiin, numerotieteeseen ja vastaavuuksien lakiin liittyviksi malleiksi. Siksi järki enemmän kuin intuitio sai minut pohtimaan, että mielenkiinnolla ja ilolla kokemaani taivaalliseen nousuun voisi liittyä seitsemäs ja lopullinen vaihe. Ja munan alkaessa nousta taas minusta tuntui surulliselta, että kaiken tämän jälkeen voisin mennä vain takaisin taakseni jättämään maailmaan. Tämä surun tunne oli mielessäni vielä silloin, kun ajattelin tullessi viimeisen pysähdysvaiheeseen.

Muna jossa edelleen olin, pysähtyi lempeästi. Sen lasituksesta oli tullut niin ohut, että voin havaita sen nyt vain kirkkaan punaisen värityksen ansiosta. En voinut käsittää, miten tämän taivaallisen nousuni aikana syvenevän värikyyden vuoksi kykenin näkemään ulos ilman että kaikki olisi ollut vääristynyttä. Tältä korkeudelta oli mahdollonta havaita Maata, sillä niin kirkas oli sitä ympäröivä aura.

Silloin eteerinen kullalta välkkyvä olento tuli luokseni ja puhui kunnioittavan lempeästi:

"Katso Auringon Suurta Työtä: Uskonnollisuus on ikuisiksi ajoiksi antanut tietä henkisyydelle, joka ei perustu uskoon, vaan tietoon. Suuri osa ihmisistä hyväksyy sielun olemassaolon tosiasiaksi ja he tietävät elävänsä maan päällä yhteydessä muihin sielunsa kehityksen takia. Mieluummin kuin palvelemalla Isä Jumalaa, Jehovaa, Allahia, Brahmaa ja muita jumalia, he pyrkivät ymmärtämään ja

toimimaan jumalallisten lakien mukaan, luonnollisten, universaalisten ja henkisten lakien merkityksessä. Ihmiskunta on oivallisesti matkalla uudistumiseensa ja myös Uudelleen Liittymiseensä.”

... *Cosmica lex successit !*

Sanat ”uudistuminen” ja ”uudelleen liittyminen” kaikuivat vielä mielessäni kun näin niiden kuudesta avaruuden kolkasta kuuden tai-vaallisen vaiheen yhteydessä minulle ilmestyneen henkisen entiteetin saapumisen. He asettautuivat piiriin juuri äsken minulle puhuneen entiteetin ympärille. Sen jälkeen he intonoivat äänteen OM yhdeksän kertaa peräkkäin minulle oudolla sävelellä. Yhdeksännen vokaa-liäänteen aikana lumoutuneiden silmiäni edessä nämä seitsemän olentoa sulautuivat yhteen ja muodostivat valkoisen tähden, joka lensi nopeasti Maata kohden sulautuen siitä lähtevään valoon.

Joitakin hetkiä myöhemmin näin, että tuosta valosta nousi suunnattoman suuri siivellinen olento. Tultuaan lähemmäksi ei ollut epäilystäkään; se oli Fenix, alkemistien rakastama myyttinen lintu. Nähdessäni sen tulevan minua kohden ajattelin hetken kaiverrusta, jonka olin muutamia päiviä aiemmin nähnyt teoksessa ”Book of Secret Symbols of the Rosicrucians”, joka ensimmäisen kerran painettiin 1700-luvulla ja sisältää ruusuristiläisille meditoitavaksi tarkoitettua materiaalia. Siinä voidaan nähdä kaksi kaksipäistä Fenix-lintua, joista toisella on nokkiensa välissä Aurinko ja toisella Kuu.

Seitsemännen Taivaan tuolla puolen

Phoenicis auspiciis...

Muistaen antiikkisen kaiverruksen jatkoin Fenix-linnun tarkastelua. Se oli majesteettinen ja sillä oli suurenmoinen höyhenpuku aivan samaa väriä kuin muna, jossa levitoin edelleen. Tätä tarkastellessani huomasin Fenixin tulleen täysin aineettomaksi tai siitä oli tullut henki ja että itse olin jäänyt omilleni. Seuraus oli välitön; putoasin henkeäsalpaavan nopeasti tyhjiyteen. Olin putoamassa ja tuhoutumassa...

Muutaman seuraavan sekunnin aikana koin uudestaan tämän lähellä loppua olevan elämäni tärkeimmät hetket, erityisesti ne jotka liittyivät ruusuristiläiseen matkaani ja myös hetkiin, joita olin kokenut minulle paljon iloa tuottaneiden rakkaitteni kanssa. Kuitenkaan en pelännyt enkä katunut. Tiesin ettei kuolema ole mitään peruuttamatonta elämässämme, vaan pelkästään sielun siirtyminen henkiselle tasolle. Tosin minulla oli tunne, että minulla oli edelleen tehtäviä tässä maailmassa, mutta ne siirtyivät myöhempään aikaan, siihen kun olisin taas inkarnoitunut.

Kun olin putoamassa maahan, tunsin että minuun tartuttiin. Katsoessani ylös tajusin, että Fenix-lintu oli ottanut minut hellävaraisesti kynsiensä väliin ja siten pelasti elämäni. Ja vielä enemmän, se jatkoi lentämistään ja otti minut mukaansa Seitsemännen Taivaan tuolle puolen.

Tältä taivaalliselta tasolta voin nähdä Maan säteilevässä aurassaan ja lisäksi muita aurinkokunnan planeettoja aina pienestä Merkuriuksesta massiiviseen Jupiteriin. Kuitenkaan en havainnut niitä astronomisessa mielessä, vaan sen sijaan olin tietoinen niiden salaisesta energiasta ja ymmärsin paremmin aiemmin näkemäni tarkoituksen ja merkityksen.

Fenix oli kääntynyt suunnattomalla nopeudella aurinkoa kohden jättäen taakseen Maan, joka jäi vain loistavaksi pisteeksi avaruudessa. Vaikka tulimme yhä lähemmäs Aurinkoa, pystyin katsomaan sitä sokaistumatta. Myöskään sen säteiden kuumuus ei vaivannut minua. Pikemminkin tunsin muuttuvani hengeksi, jolloin en enää ollut tietoinen kehostani ja koin olevani puhdas sielu. En ole milloinkaan kokenut sen kaltaista vapauden, puhtauden ja rauhan tunnetta.

Fenixin ja itseni lähes sulautuessa Aurinkoon minulle selkeni, että voisin kokea tämän sulautumisen mahdollisimman kirkaasti ja intensiivisesti sisäisellä tasolla. Tässä kohden kuulin niin äärimmäisen kaunista musiikkia, että mitä ihmeellisimmät sinfoniamme ovat kuin lasten teoksia siihen verrattuna. Tämä oli epäilemättä viisaista viisaimman, Pythagoraan rakastamaa ”Sfäärien musiikkia”. Silloin mieleeni tuli tämä vihittyjen tuntema musikaalinen runo:

*”Ut queant laxis
Resonare fibris
Mira gestorum
Famuli tuorum
Solve polluti
Labi reatum
Sancte Ioannes.”*

Tämän kosmisen laulun rauhoittamana sallin itseni sulautua luottavaisesti Aurinkoon katsottuani ensin Fenix-lintua silmiin viimeisen kerran ja kiittäen sitä en niinkään paljoa elämäni pelastamisesta kuin siitä mitä olin kokenut sen kanssa. Tällä nimenomaisella hetkellä minulla oli syvä tunne olemisesta yhtä sen kanssa tai tarkemmin sanoen sieluni liittämistä sen sieluun ja kokien siten jokaisen ruusu-ristiläisen toivomat ”Kyymiset häät”. Sen jälkeen tuli Valaistuminen: palasin tietoisuudessa Luomisen alkuun. Todistin Big Bang -tapahtuman, suunnattoman kosmisen räjähdysten, josta Universumi sai alkunsa ja jonka jälkeen laajentuminen on jatkunut loputtomiin.

Näin myös miten Jumala, Absoluutti, ikuinen Tietoisuus, Energia hengitti muotoutuvaan Universumiin puhtaan ja täydellisen Sielun ja miten tämä Universaalinen Sielu oli antava elämän kaikille luoduille, jotka ikuisuuksien ajan ovat asuttaneet Maailmankaikkeutta. Tunsin todellisenä tosiasiana, että luomakunnassa on olemassa suunnaton määrä maailmoja ja omamme on yksi monien joukossa ja jotkut näistä ovat enemmän, toiset vähemmän kehittyneitä.

Sitten kuin nopeutetussa filmissä näin Maan muotoutumisen suurten vaiheiden tapahtuvan aina vulkaanisesta alkuvaiheesta lähtien nykyisten mannerten muotoutumiseen saakka. Todistin myös elämän syntymisen ensimmäisistä merissä ja järvissä kehittyneistä eläimistä alkaen paljon puhuttujen dinosaurusten aikojen kautta ihmiskuntaan saakka. Ihmiset eivät muodosta mitään erityistä valtapiiriä; he ovat yksi kulminaatio evoluutioprosessissa, joka kattaa maapalloamme asuttaneet aina ensimmäisiin olentoihin saakka.

Ihmiskunnan kaikki maat ja aikakaudet käsittävä yleinen historia kulki siten tietoisuuteni valkokankaalla. Muutamassa hetkessä näin monia merkittäviä tapahtumia; outoa kyllä ne kaikki olivat myönteisiä ja rakentavia, mikä sai minut ajattelemaan niitä ihmeellisiä näkyjä, joita minulle oli hetkeä aiemmin esitetty. Tämä aikojen kautta tapahtunut matka teki minut todella onnelliseksi eikä pelkästään vahvistanut sitä luottamusta, jota olin aina tuntenut ihmistä kohtaan tietäen ihmisen olevan jumalallista alkuperää ja sitä, että sielu joka antaa hänelle elämän on luontaisesti hyväntahtoinen.

Ajattelin matkani olevan päättymässä nähdessäni itseni aikakaudella, jolloin tulin tunnetuksi nimellä Christian Rosenkreutz. Oli hyvin tunteellista elää uudelleen vihkimyksellinen matka, joka johdatti minut perustamaan Ruusuristin Veljeskunnan ja jolloin kokosin tietoa, jota veljeni ja minä itse halusimme jättää jälkeemme. Tämä koski erityisesti aikaa, jolloin kopioimme Liber Mundi -kirjoituksen, johon lisäsimme omat kommenttimme.

Ajatus nähdä ”ulkoapäin” kuinka kuolemani, tai tarkemmin sieluni siirtymä tapahtui, yhdessä haudan kanssa jossa ruumiini lepäsi,

viehätti minua, kun jonkun kulkuneuvon melu herätti minut unestani. Oli vielä pimeää mutta uneen palaamisen sijaan, nousin ylös voidakseni kirjoittaa muistiin mahdollisimman tarkasti unikokemukseni. Sen tehtyäni meditoin aamuun saakka kaiken näkemäni, kuulemani ja tuntemani merkitystä tämän oudon ajan ja paikan ulkopuolisen matkan aikana enkä unohtanut kiittää Sydämeni Jumalaa siitä, että Hän oli inspiroinut sen minussa.

Halusin jakaa uneni kanssasi, sillä ajattelen sen olevan ajatuksia herättäviä ja ihmisiä auttava. Olen hyvin tietoinen siitä, että maailma vuoden 2016 alussa on vielä kaukana niistä idyllisistä visioista, joita kuvasin ”taivaallisena nousuna”. Sen tilanne on monessa suhteessa melko huolestuttava. Ovatko nämä näyt pelkästään ennakkoavistuksia vai tulevaisuutta koskevaa mielikuvituksellista projektiota, jonka intohimoisesti toivon kuuluvan koko ihmiskunnalle? Se sinun on itse pääteltävä...

Kukapa ei olisi uneksinut maailmasta, joka ei ole täydellinen, mutta on kuitenkin hieman parempi paikka kaikille ihmisille siitä huolimatta missä maassa he elävät? Jos todella haluamme niin, tästä unelmasta voi tulla todellisuutta. Luonnollisesti meidän on tällöin toimittava asianmukaisesti sekä yksilöllisesti että kollektiivisesti. Neljäsatua vuotta Christian Rosenkreutzin Kyymisten Häiden - julkaisun jälkeen tämä ”Uudet Häät” on siksi toivon sanoma ja samalla kutsu kuvittelemaan nyt, miksi huomisen ihmiskunta voi tulla ja miksi sen täytyy tulla. Juuri tämä pakotti minut kertomaan uneni sinulle.

Kuten ehkä tiedät, menneisyydessä alkemistit koettivat muuttaa perusmetalleita kullaksi käyttäen Viisasten kiveä, jonka he pyrkivät saamaan aikaan seitsemän vaihetta kestävässä prosessissa. Jotkut heistä itseni tavoin tarkoittivat tällä ei materiaalista, vaan henkistä alkemiaa. Heidän ei tosiasiansa ollut tarkoitus luoda kultaa, vaan kyseessä oli viisauden hankkiminen. Tämä on keskuudessanne elävien ruusuristiläisten päämäärä, sillä tiedän heidän haluavan parantaa maailmaa.

Vuonna 2001 julkaistu Muinaisen ja Mystisen Ruusuristin Veljeskunnan julkaisema ”Positio Fraternitatis Rosae Crucis” kertoo alkemiasta seuraavaa:

”Kuten varmasti tiedätte, menneiden aikojen ruusuristiläiset harjoittivat aineellista alkemiaa, mikä tarkoitti jalostamattomien

metallien, kuten tinan ja lyijyn muuntamista kullaksi. Usein emme kuitenkaan ole huomanneet, että ruusuristiläiset omistautuivat myös henkiselle alkemialle. Nykyajan ruusuristiläiset antavat tälle alkemian muodolle etusijan, sillä maailma tarvitsee sitä nyt enemmän kuin koskaan. Henkinen alkemia tarkoittaa sitä, että jokainen ihminen muuttaa virheensä vastakkaiseksi ominaisuuksiltaan, niin että saavutetaan juuri ne hyveet, joihin viittasimme aikaisemmin. Itse asiassa uskomme, että nämä hyveet muodostavat inhimillisen arvokkuuden, sillä ihminen on asemansa arvoinen ainoastaan ilmaistessaan hyveitä ajatuksissaan, sanoissaan ja teoissaan. Jos jokainen riippumatta uskonnostaan, poliittisesta mielipiteestään tai muista ajatuksistaan, yrittäisi saavuttaa nämä hyveet, maailma tulisi epäilemättä paremmaksi. Ihmiskunta voi ja sen täytyy uudistua. Jotta tämä tapahtuisi, jokaisen ihmisen täytyy uudistaa itsensä, moraali mukaan lukien.”

Vuonna 2014 AMORC julkaisi toisen *Appellatio Fraternitatis Rosae Crucis* -nimisen manifestin. Se täydensi samalla tavalla *Positiota* kuin *Confessio* täydensi *Famaa*. *Appellatio* liittyy tähän uneen, josta kerroin sinulle näillä sivuilla. Todella voisin sanoa, että tämä manifesti sisältää *Appellation* avaimet ja näyttää tien tämän unen, tämä Utopian toteutumiseksi. Luettuani *Appellation* ja pohdittuani sitä, haluaisin kehottaa sinua tekemään samoin ja nostamaan esiin *Uudet Kyymiset Häät* todellisen viestin ja merkityksen. Sen vuoksi liitän tähän lyhyen otteen *Appellatiosta*:

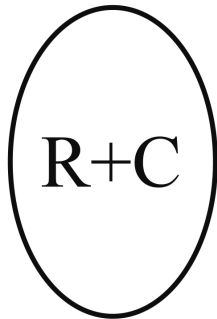
”Antropologien mukaan moderni humanismi ilmaantui noin kaksisataatuhatta vuotta sitten. Ihmisikään verrattuna se tuntuu hyvin vanhalta. Evoluutiosyklien termein se on kuitenkin vasta keskenkasvuinen ja osoittaa lapsuudelle tyypillisiä ominaisuuksia; se hakee identiteettiään, etsii kohtaloaan, on huoleton ja vieläpä vastuuntunnon, kuvittelee olevansa kuolematon, hemmottelee itseään kohtuuttomasti, hylkää järkipuheen ja halveksii tervettä järkeä. Tämä kehitysvaihe kaikkine vaikeuksineen, yrityksineen ja epäonnistumisineen, menestyksineen ja toiveineen on välttämätön siirtymävaihe,

*jonka kautta se kasvaa, kypsyy ja lopulta saavuttaa täydellisyyden.
Mutta tätä varten sen tulee tulla aikuiseksi.”*

Näiden ajatusten kera kehotan sinua palaamaan tehtäviisi ja kulkemaan rinnallani. Kuten sanoin sinulle alussa, jatkan Ruusuristin Veljeskunnan kohtalon tarkastelua. Ehkä jonain päivänä kohtaamme toisemme. Joka tapauksessa lähetän sinulle mitä veljellisimmät ajatukseni ja Syvän Sisäisen Rauhan -toivotukseni toivoen samalla tulevaisuuden olevan mahdollisimman suotuisan koko maailmallemme...

!nB T↑n nlln

Sinetöity 6. tammikuuta 2016

Ruusuristivuosi 3368

